



Universitätsbibliothek Paderborn

**Martini Lvtheri Piae Ac Doctae Operationes In Dvas
Psalmorvm Decades**

Luther, Martin

Basileae

VD16 L 5540

Exurge d[omi]ne, no[n] co[n]fortetur homo, iudice[n]tur ge[n]tes in
co[n]spectu tuo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37005

Cuiusmodi: Ita & hic uersus sancta indignatione se suscitat aduersus eos, qui deum a
verbis opus fit tum eius, intentat, dicens: Non erit in finem obliuio pauperis. Talibus e-
tribulatis. uerbis opus habent, passi, morientes & afflitti, ne pulsillanimes fiant. Scripturam, pa-
nicipi sunt ad nostram doctrinam, ut per consolationem scripturarum, pa-
tentiam & spem habeamus. Obserua, patientiam dicit. Et hic concedit con-
nem dei, sed negat in finem duraturam, deserit enim nos aliquantum, usi-
damus, sed non in finem, ne deficiamus.

Patientia pauperum, id est, expectatio afflictorum. Aliud enim nomen pa-
pertatis, hic, à parte priore habetur, hoc enī, ut supra dictum est, afflictionem
quoq; significat, scilicet, paupertatem spiritus, hoc est, qui sine consolatione
funt. De quibus supra: Non est oblitus clamorē pauperum, id est afflictorum.
Ita hic dicit, id quod expectant pauperes (magis enim expectandi à patienti
uerbum est) non frustra expectant. Veniens ueniet dominus saluator, quem
expectant. Sic psal. xxxvij, Non dabit in aternum fluctuationem iusto. Quid
enim differt, non auffert, inquit, hoc loco Hiero, modo sit, qui sufferat, Expe-
ctandum itaq; est, non tentandus deus presentaneo auxilio.

Exurge dñe, nō cōfortetur homo, iudicetur gētes in cōspectu tuo.

Concludit psalmum duobus uersibus orantibus pro ijs, qui superius & fa-
cta & futura cecinīt, hoc est, ut impij conuertantur & pereant, cognito iudicio
dei, & augescat populus Christi. Appellat autem eos uocabulo despectu homi-
nis: Non confortetur (inquit) homo, id est, cum sint Enos & uere miserabiles,
ut quid inflantur, erigunturq; aduersus sanctos tuos in superbia & abusione,
fidentes in magnitudine potentiae, sapientiae, iusticie sua. Desinat ergo corum
robur & infirmentur, nec sinas eos proualeare sanctis tuis in finem: Quin poti-
us increpantur & iudicentur in conspectu tuo, hoc est, cognoscatur eis domi-
nus iudicia faciens, terrore corripiantur & trementes, sua impietate intellecta,
querant humiliter misericordiam tuam.

Iudicari in cōspectu dei Aliud enim est iudicari in conspectu dei, aliud in conspectu hominum: lu-
spectu dei & dicum dei scruratur renes & corda, & neminem inuenit innocentem, ideoq;
hominum. omnes pauefacit & humiliat uelementissime, conuertens peccatores in in-
fernū. At iudicium hominum natat in superficie carnis & neminem intus
inuenit nocentem, ideoq; blāditur & decipit omnes qui confidunt in ipsum.
Sicut Isaiae, ix, dicit: Er erunt qui beatificant populum istum seducētes & qui
beatificantur, precipitati. Mihi, inquit, j. Cor. iiij, pro mino est, ut a uobis
iudicer, aut ab humano die, nec me ipsum iudico, qui autem me iudicat domi-
nus est. Ideo quando impij frustra omnia dicuntur, canuntur, geruntur, cum
nec uerbis, nec operibus, nec miraculis cedant, sint generatio illa adultera,
de quibus Mat. xi, Cecinimus uobis & non saltatis, lamentati sumus & non
spectu dei, hanc enim increpationem non sustinent.

Constitue domine legislatorem super eos, ut sciant gentes, quo-
niam homines sunt. Sela.

Hieronymus: Pone domine terrorem eis, sciant gentes homines esse te. Ve-
rum hebraeus sic distinguit uerbum: Pone domine legislatore (sive terrorem)
eis, scient